

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1892.

Published every Sabbath day except Sundays and holidays. 438 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1105 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Table with 2 columns: Subscription type and Price. Includes rates for One year, Six months, Foreign and Jersey City Rates, and Three months.

На кожному вильді адреса навістять 10 центів. Telephone "Свобода": 498 Montgomery. Tel. U. S. Coins: 1888 Montgomery.

Address: "СВОБОДА", 38 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

Л.Н.КОЛЛ.

В со неділю день Лінкольна. 57 літ, як сей великий чоловік помер з руки убійника.

Його імя велика американський народ, як найбільшого свого президента, обид Вашингтона. Цянь його особливо тому, що він, син білого неграмотного рудача, дійшов тяжким трудом і самою до найвищого становища у своєму краю.

Яко президент Злучених Держав він має безсмертну заслугу перед своїм народом, що хотів-через пролив крові, яку му він був протиний, він зиданий розезданий народ і край.

Україна тек потребує таких умів як Лінколон. Потребує таких, що з бідности прагнею і самою видістатись на идане становище і служити-муть рідному народови.

Потребує тек таких, що готові на всі жертви задля зидання і злучення всіх українських земель. Правда, боротьба за злучку українських земель не є боротьбою України проти України, а боротьбою України проти ворогів-наїзників, але власне тому повинно на Україні бути ще більше завязити до боротьби за злучку аніж було в Америці за Лінколона.

Імя Лінколона буде все світлом не лише для Американців, але також і для других народів; а між ними і для України.

СЕРВСЬКИЙ ТРАКТАТ, ГАЛИЧИНА І ПОЛЬЩА.

З приводу надіслання французьким урядом до Ліги Народів офіційного тексту сервського договору з 20. серпня, 1922, зазначеного великими державами і Польщею, Чехословацією та Румунією щодо кордонів сіх держав, варшавська польська газета "Курер Поранні" (ч. 19) пише:

"Текст сервського трактату, про який наш уряд до свого часу не поінформовав країні у опінії, ВИКЛЮЧАЄ СХІДНУ ГАЛИЧИНУ З ГРАНИЦЬ ПОЛЬЩІ. До свого часу говорилось, що це договір мертвий, бо підпис польського представника Замоцького фігурує лише на премілярній своїй трактату, а уряд Вітоса в останню хвилину стримав підпис Падеревського під текстом трактату.

"На жаль сей погляд належить до той струсової опінії, яку ми провадило. Якщо трактат в Серві для нас мертвий; якщо дійсно до свого часу бракує на йому польського підпису, то він не є мертвим для Франції, Англії, Чехословаччини і Румунії, які сей договір підписали і ратифікували, а тепер передали його до Ліги Народів для оголошення.

"Лондонський денник "Дейл Кронік" повідомляє, що Лойд Джордж перед вїздом до Кан порушив справу Східної Галичини перед польським представником в Лондоні. Спосіб порушення сей справи був ворожий для Польщі і навіть погрози, які були звернені проти Польщі. Уряд не простує нас сіх відомостей і лише докряв нам через одні з газет за легковажне повторенне сіх відомостей. Чуюмо також слова кулісь сейму, бушито бородо Фредра (польське міністерство закордонних справ) нездоволене з нашої газети ("Курера Поранного") за "розповсюдження відомостей на дражній теми".

"На жаль, минули ті часи, коли міжнародна політика була справою замкнутаї кабінетів. Катастрофа конференції в Канах нарешті показала державним мужам ті ліхи наслідки, які поставили Ізаа того, що публічна опінія не була належним способом поінформована.

"Дня 20. СЕРПНЯ, 1920, СЕРВСЬКИЙ ТРАКТАТ, ЯКИЙ ВИДРУЖЕ СХІДНУ ГАЛИЧИНУ, СТАВ МІЖНАРОДНИМ ДОКУМЕНТОМ, НА ЯКОМУ Є ВІДПОРУЧЕННЯ І ПІДПИС МІЛЬРАНА ОБІЧ ПІДПИСВ АНГЛІЙСЬКОМУ, РУМУНІЙСЬКОМУ, БЕНЕСША. Тепер сей документ ісе до Ліги Народів з метою набуття правної сили і європейського значення. Осмислює і того дотримуватись у справі Львова (як Вильні) французький ат англійський уряд у хвалі переговорів у справі визначення кордонів Польщі".

Польський уряд, як звісно, настільки не має розуму політичного, аби пошанувати міжнародні договори і зобов'язання і права. Се в нових часах основа істновання держави і тому всі други держав шанують їх, але Польща не розуміє, що в основі її істновання і допускється злочинних робіт на міжнародних договорах, зобов'язаннях і правах. Буквально же не було такою міжнародного права, якого-б вона, від часу її відстаровання, не нарушала.

Польська політика так наскрізь здеморалізована, що її надії нема, аби в сиому напрямі могла прийти яка зміна на ліпше. Сього годі вимагати по такій Польщі.

Вже в деяких часописях від часу до часу пробуждаються пізнання страшних блудів Польщі і вони зачинають про-се покірно говорити. Але се говорення є пустим говоренням, поки в Польщі буде покірно ісе покоління живоче в політиках, що поїтимає і ише той добра, як вона злочинна і злодійська.

А що на таку зміну політичного виконання в Польщі нема надії, то не має тек надій також і на зміну її політиці.

Сервський договір є одним з договорів, на підставі якого українська Галичина є виключена з границь Польщі.

Польські тої договори, які і зиданого іншого, не пошанують, а ждуть-муть, поки Україна з ними не зробить порядку.

СПРАВА ВИЗВОЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО ГАЛИЧИН.

(Від власного кореспондента).

На конференції в Кан.

Підчас конференції в Кан-голова Делегати Західно-Української Народної Республіки в Парижі, п. др. Стелла Вітвичинська, предхожив Найвищій Діктатору Уповноваженніс Раді Народної Західно-Української Народної Республіки д-ра Евгєну Петрушевичу. Нота яка носить дату 28. грудня 1921, проносить справу негяного впрізвища державного становища Галичини.

Рівночасно наспіваю до Найвищої Ради в Кан коао 3000 депеш від українських організацій в Злучених Державх Північної Америки і Канаді з вимогою визволення української Галичини з польської неволі.

Честь Вам, Американські Браття, що добете за Рідний Край, який мучиться в неволі тоїго ворога!

Лойд Джордж, українська Галичина і Польща.

Англійський часопис "Дейл Кронік" приніс відомість про розмову англійського прем'єра Лойда Джорджа з польським послом Врублевським в справі української Галичини. На основі сей відомості та розмова була дуже несприятливою для польських галичанин.

Лойд Джордж сказав польському посланцю, що він не розуміє, чого Польща хоче в українській Галичині, але вважає Польщу була роздлена між три держави, які уживали Польків на те, щоб вони взаїмно викордовували себе в ворожих арміях. Тепер Польща є самостійна держава з 20 мільйонами населення. Вона же хоче, щоб непольська Галичина належала до неї! Дня 17. грудня Лойд Джордж пригадав польському посланцю, що держава незалежність Польщі є окуплене кривдо держав антанті, і заявив, що коли-б Польща не хотіла в справі Галичини підписати жодні державні антанті, то ті змусять дати їй належні відповіді.

Англійська преса про українську Галичину.

Англійський часопис "Манчестер Гардіан" помістив статтю п. н. "Східно-галицький скандал", в якій між інше пишуть: "В усіх рідях треба поїти: Польща була роздлена між три держави, які уживали Польків на те, щоб вони взаїмно викордовували себе в ворожих арміях. Тепер Польща є самостійна держава з 20 мільйонами населення. Вона же хоче, щоб непольська Галичина належала до неї! Дня 17. грудня Лойд Джордж пригадав польському посланцю, що держава незалежність Польщі є окуплене кривдо держав антанті, і заявив, що коли-б Польща не хотіла в справі Галичини підписати жодні державні антанті, то ті змусять дати їй належні відповіді.

В польському суді рубають Українців.

На зазначенні сей статті подана одна обривок, як польські подати знамиються над Українцями. Дня 17. січня приїхав до вільського карного суду пріуд. Баторія Україна Губовичівська, щоб поборитись з арештованим сином. Коли сині привели до канцелярії суду Ангельського (повинен би називатись Дильовський) і мавши помага з ним розмовляти, вивинений дозорщик, щоб перервати розмову, трутін сина чуваком між очі, а потім ударив кулаком в голову матір дві рази в руку, аж кров полилася. Потім вхопив сині і повів до в'язниці.

Всі те сталося в присутності мами, яка сиділа в дозорці, аж дозорщик катує Українців, матір і сина.

Праг. 21. січня, 1922.

Др. Михайло Лозинський.

ТЮРМА ЗА ВОЛНО.

Як не боюся турми і кату, Волю дай мене в страши: Недай жаді вороги вийти зати, Невай в рідній сорозі.

Мені не вистає ковадан За волю краю і брата.

То зором — золоті жупани Ності, навишених у кату.

Нехай нас мучить і кату, А слова правди не убоїть; Недай жаді вороги вийти зати, Невай в рідній сорозі.

Що нам турма? — То слова наші, Ми їм тепер утюрми.

Всі нам одні ми скорбує кату, Оце волю тоби ї мені.

В кого є совість і надія, То чужа чаша не мина.

Того хто випить з турми, Того хто випить з турми.

Кого з турми раба одні, Того хто чаша не мина.

Тому хто чаша не мина, Тому хто чаша не мина.

ПРО СПІЗНЕНІ ЗМІНИ В СВОТІВІЙ ПОЛІТИЦІ.

(Кореспондент "Свободи").

Вже докладно вийшло наслідки змови договорів у Версайлі Ян-Сан-Жерме: вся середня Європа в нужді, гріш не має ніякої вартости, дорожче страшно, по містам грабують, вилідованні відбувають в білий день!

Але ці наслідки страші не тільки для поблуждених народів. Вони страші також для промисловців і фабричант. Во Франції і Англії втрачені великі ринки збуту для своїх товариш: не середні сіх ідних Європа не мають за що купувати своїх товарів, як купували давно. Наслідком такої безробітти в Англії і Франції, бо приїхало фабрикантам відправити своїх робітників: нема для кого продукувати товариш.

Англія перша змиркувала небезпеку, яка грозить від такої стани. Вона поставила, що треба змінити владу в Англії, щоб змінити владу в Англії. Першим її кроком була конференція в Вашингтоні, де по розумілася за Америку і Японію. Сегодня віна сидить в Англії, а в Англії сидить Зеденцх Держав Півн. Америки як держава. Без Америки неможливо тепер рішити про ніщо. Тому Англія старалася позичити гроші в Англії.

Другим кроком Англії був мит в Ірландію. Не легке було це діло. Бо англійські пани забирали землю ірландському народу, а ірландський народ вийшов вигнаний голодом за море, на еміграцію. Та заморська еміграція Ірландців не забула про свою рідну землю і доплатила гроші в Англію. Велика віна сей скріпана доборі Ірландців проти Англії. В Ірландії почалися вуличні бунти. Рівночасно Ірландці почали кривди підпирати в Англії так, що англійський уряд рішився нарешті зробити мир з ними. Ірландський парламент (Dail Eireann) затвердив цей мир.

Таким чином поставала в Європі нова національна держава. Значена річ у тім, що коли свого часу англійський державний уряд зобов'язав Ірландців маленьку автономію, — то Англії не допустити до того. А тепер Лойд Джордж дав Ірландцям майже цілковиту автономію, а Ірландці подібно до канадської. Це добрий знак для всіх поневолених народів. Розуміється, до побід треба боротьби — за волю, за свободу, за злучку з своїм народом, за такої боротьби. Котрий народ скорше зрозуміє це, той скорше забуде свободу.

Третім кроком Англії до величчя європейського народу є ференція в м. Кані, де відбулася "важка" конференція. Англія, як промислова країна, потребує упрядкованого середньої Європи. Вона вимагає купувати в Європі, а Європа вимагає купувати в Англії. Франція сильна своїм сільництвом і капіталом, хотіла б оперти свою господарку на даннах Англії і Ірландії. Англія хотіла б оперти свою господарку на даннах Франції і Ірландії. Англія хотіла б оперти свою господарку на даннах Франції і Ірландії.

Німці не можуть купувати англійських товариш. Крім того вони не можуть купувати німецького вивозного премію для Німеччини, через що німецький уряд винирає англійський і французький в Англії та Франції. Так само потребує Англія вивозного премію для Росії, яка в неї купувала товари. Англії все одно, хто в Росії при кермі.

Англія закликає Англії, що вона завдала величку флоту в Англії, а Англія закликає Англії, що вона завдала величку флоту в Англії, а Англія закликає Англії, що вона завдала величку флоту в Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії. Англія зобов'язана в виплатити такий флот, як Німеччині, а Німеччині в виплатити такий флот, як Англії.

ДІДУСЕВА ПІСЕНКА.

Слово, го, го, велика пані! Як завелася, ду, як скандал не ді згинає всіх Чинчиків до хати, ще і сорочку кювчу з піквоюю дрібною, що відважних в ліпчик підліпчат.

А самих Чинчиків було тої нема, Був свиний, як голуб відусь Опанас.

Сидів на постелі і латав стару ружавицю. Була свина бабуся Маланка. Сиділа при кухузі, і була ослонилася, подеколи до томенських виток, що їх на веретено вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

Була чорна струнка дівчина Параня, найстарша дочка Миколи та Ганни. Сиділа при кухузі, а в її руках, заздаючи кожні подеколи, що в неї вилло зивала. Був син Микола. Послушав і заги на суковату грабову кашпину, пригадав їй узавчано чи не вломиться. Була невістка Ганна, гарна висока жінка. Стояла при кухузі і доваровала обід. Поізрада подеколи на чоловіка, немов хотіла б поїти, а чоловік не вийшов, а молодоти нема що, все погніло.

В Парижі, 11. січня, 1922.

А. Чекловський.

ПАНАС МИРНИЙ.

ПАНАС МИРНИЙ помер 1921-го року в своїй "дорогій" Полтаві, де до революції був головною казенною (скарбовою) палатою. Помер він серед особливо трагічних обставин, серед голоду і холоду, в крайній нужді. Його одні син помер на війні; другого послав більшовики в концетраційний табір; а другаго його не перенесла всіх ударів ліхоті долі і зійшов на нем.

Власне називав Мирного Опанас Рудченко. Його старшу дочку українській агітаторів віване. Виступив він на літературну міркування славного поєствра Івана Неучу-Левчицького, тільки що мучу агітаторів зацікавлення Мирного був дещо галицький. Писав оповідання, повісті, драми. До найкращих і найбільш почитаних його творів належить оповідання "Лихий попутник", повість "Ліній люде" та славний роман "Хіба ревуть воли, як ясла повні!".

ПОЗІР, УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ!

Місія Українського Правительства Галичини просить всі українські громади в Злучених Державх, щоб грошіми, зібраними на Позичку Національній Обороні Українського Правительства Галичини не перекладували у себе, але сейчас віддати до місці у Вашингтоні.

Місія мусить відіслати всі гроші до Правительства в доларах, аби при виміні не поношено страти, а така пересилка потребує часу і тому гроші мусить бути шлюпу у Вашингтоні. Крім того перекладування зібраних грошей на записи здержку також канцелярську поагодуку у оголошування громада і осіб, що зложили свої гроші

